

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **R.Ś.**

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i in
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3
k.p.k.),

w dniu 29 kwietnia 2026 r., wniosku skazanego
o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 9 kwietnia 2025 r., sygn. akt II AKa 77/23
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu
z dnia 13 lipca 2022 r., sygn. akt III K 270/18

postanowił:

oddalić wniosek

UZASADNIENIE

Obrońca R.Ś. wniósł kasację od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 9 kwietnia 2025 r. Mocą tego orzeczenia zmieniono wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 13 lipca 2022 r. i ostatecznie skazano R.Ś. w następujący sposób: za popełnienie dwóch przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., przy czym jedno popełnione w zw. z art. 297 § 1 k.k. – na dwie kary 5 lat pozbawienia wolności i grzywnę; za popełnienie przestępstwa z art. 301 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. – na karę 3 lat pozbawienia wolności; za popełnienie przestępstwa z art. 302 § 1 k.k. w zb. z art. 300 § 1 i 3 k.k. – na karę 2 lat pozbawienia wolności; za popełnienie przestępstwa z art. 299 § 1 i

5 w zw. z art. 12 k.k. – na karę 3 lat pozbawienia wolności i za popełnienie przestępstwa z art. 183 ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowym – na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę i orzeczono wobec niego karę łączną 12 lat pozbawienia wolności i grzywnę oraz zakaz z art. 41 § 2 k.k. oraz dwa środki kompensacyjne z art. 46 § 1 k.k.

Na obecnym etapie postępowania do Sądu Najwyższego, wpłynął kolejny wniosek skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Stwierdzić należało, że wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Nie straciły na aktualności wywody Sądu Najwyższego zawarte w postanowieniu z 29 stycznia 2026 r., w którym oddalono wnioski obrońcy i skazanego złożone w trybie art. 532 k.p.k.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku ma charakter wyjątkowy, dlatego potrzeby zastosowania wstrzymania wykonania kary nie może uzasadniać sama czynność procesowa - wniesienie kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na ich oczywistą zasadność, a nadto wystąpiły szczególne, wyjątkowe okoliczności pozwalające przyjąć, iż wykonanie orzeczenia mogłoby spowodować nieodwracalne, niekorzystne dla skazanego skutki. Analizując treść poszczególnych podniesionych w kasacji zarzutów, w kontekście treści uzasadnienia zaskarżonego nimi wyroku Sądu odwoławczego, nie można obecnie - niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności kasacji - przyjąć, że bardzo istotne względy przemawiają za ich oczywistą zasadnością. Powołane we wniosku okoliczności nie mogły odnieść oczekiwanego przez stronę skutku. Skazany wskazał na szereg kwestii, w których upatrywał wydanie niesłusznego wyroku skazującego, a które nie były niczym innym jak niedozwolonym na etapie kasacyjnym zarzutem z art. 438 pkt 3 k.p.k. i które w najmniejszym stopniu nie dowodziły tego, że skazano osobę, która nie była sprawcą zarzucanych jej czynów.

Wobec powyższych argumentów wnioski należało uznać za niezasadne.

Michał Laskowski

[WB]

[a.]